

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 23 lipca 1874.

103.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1874,

obowiązujące w Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy, Salzburgu, Karynty, Morawii, tudzież Górnym i Dolnym Śląsku,

którem w myśl §. 39 ustaw z dnia 2-go czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 88—91, 97, 98) i na podstawie art. V ustawy wprowadczej do powszechniej ustawy o księgach gruntowych z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 95) tudzież §. 31 ustawy z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 96) wydane zostają przepisy wykonawcze o zakładaniu, sprostowaniu i utrzymywaniu ksiąg gruntowych dla powyższych krajów.

Zarządzenia przygotowawcze.

§. 1.

Czas rozpoczęcia i porządek czynności założenia ksiąg gruntowych wyznaczać będą prezesi trybunałów pierwszej instancji po zniesieniu się z sądami powiatowymi.

Czynności tych nie można w żadnej gminie rozpoczętać, dopóki sprostowanie katastru, ustawą z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) przepisane, nie będzie skończone.

§. 2.

Oznaczając porządek, w jakim dokonywać się mają czynności w gminach, w których już ukończono sprostowanie katastru, należy mieć na względzie z jednej strony siły robocze jakiemi się rozporządza a z drugiej strony potrzeby obrotu.

O ile można dbać o to należy, ażeby czynności z zakładaniem księgi gruntowej połączone, rozpoczęte zostały wkrótce po dokonanem sprostowaniu katastru, szczególnie w tych gminach katastralnych, w których stan posiadania częstym ulega zmianom.

W razie wątpliwości, te gminy mają pierwszeństwo, w których czynności prawdopodobnie w krótszym czasie dokonczone być mogą.

§. 3.

Urzędnik sądowy, któremu poruczone będzie założenie księgi gruntowej dla jakiej gminy, zarządzi przedewszystkiem sporządzenie kopij sprostowanych rysunków indykacyjnych z wypuszczeniem nazwisk posiadaczów tamże wymienionych. Rysunków tych używać należy zamiast map katastralnych.

Następnie należy postarać się o dalsze materyaly, czerpiąc takowe z katastru lub ksiąg gruntowych.

Tu wystrzegać się należy sporządzania obszernych odpisów, jeżeli te zastąpić można wyciągami.

§. 4.

W spisie nieruchomości według wzoru I sporządzonym, zamieścić należy najpierw parcele budowlane, a następnie parcele gruntowe według położenia pól w porządku arytmetycznym z ich oznaczeniami w sprostowanym katastrze zawartemi, wypełniając dwie pierwsze rubryki.

Prócz tego w zapisach według wzoru II sporządzonych zamieścić należy liczby parcel katastralnych, weagniętych w sprostowanym katastrze dla każdego posiadacza.

Spis alfabetyczny posiadaczów ułożyć należy według wzoru III i wypełnić pierwszą jego rubrykę.

§. 5.

Oprócz materyałów w §. 3 namienionych zebrać należy stosoową drogą wszelkie inne szczegóły, z którychby można zrobić użytek w dochodzeniach przedsiębranych na miejscu.

W szczególności zużytkować tu należy akta sądowe, o ile to stać się może bez obszernych poszukiwań.

§. 6.

Gdy czynności przygotowawcze o tyle już postąpią, że można w przybliżeniu oznaczyć czas w którym się rozpocznie założenie księgi gruntowej, wejść należy w porozumienie z przełożonym gminy w celu zarządzenia, ażeby czynności połączone z zakładaniem ksiąg dały się przedsięwziąć bez zwłoki i bez znacznej przerwy w pracach gospodarskich ludności.

Gminom, tudzież stronom pojedyńczym, które życzą sobie przyspieszenia robót, można pozostawić wolność dostarczenia potrzebnych sił pisarskich.

§. 7.

Przełożonym gminy polecić należy aby wezwali posiadaczów gruntowych w gminie zamieszkałych.

Wzywać można także ustnie.

Należy także zarządzić co potrzeba, aby wezwania sądowe nie doznaly zwłoki i aby zastępcy, których sąd powiatowy ma ustanowić, byli zamianowani w czasie właściwym.

Tok dochodzeń.

§. 8.

Dochodzenia rozpocząć należy od posiadaczów, w przygotowanym spisie wymienionych.

Tu należy przestrzegać porządku alfabetycznego, chyba, że dogodniej będzie postąpić inaczej.

§. 9.

Rozprawy, odbywające się z jednym posiadaczem, rozciągać się mają zwyczajnie bez przerwy na wszystkie nieruchomości które tenże posiada jako właściciel wyłączny lub jako spółwłaściciel. Jeżeli zachodzi stosunek spółwłasności, należy zwołać wszystkich spółwłaścicieli i z nimi przeprowadzić roszprawę względem nieruchomości stanowiącej własność spólną.

§. 10.

Rozpoczynając rozprawy obznajomić należy przedewszystkiem posiadacza za pomocą przygotowanych zapisków i rysunku indykacyjnego z posiadłością, do katastru zaciągniętą.

Jeżeli zachodzi wątpliwość, a szczególnie jeżeli zachodzi potrzeba stwierdzenia tożsamości rzeczy nieruchomości, należy także obejrzeć takową na miejscu.

§. 11.

Jeżeli posiadacz twierdzi, iż posiada parcele nie wpisane dotąd na imię jego w sprostowanym katastrze, lub też jeżeli się okaże, iż parcele, za posiadacza których jest wpisany, kto inny posiada, trzeba zavezwać strony interesowane, o ile to do wyjaśnienia stosunków okaże się potrzebne.

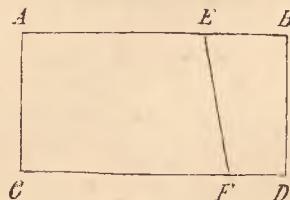
W każdym razie należy utrzymywać wykaz takich zmian celem użytkowania w późniejszych rozprawach ze stronami.

§. 12.

Gdyby się z dochodzeń okazało, że parcela katastralna zmieniła kształt swój, w rysunku indykacyjnym podany, bądź w skutek podziału, bądź to z innego jakiegokolwiek powodu; natenczas, o ile geometryczne zdobycie obecnego kształtu przez upoważnionego znamy nie może być dokonane lub gotowym już planem zastąpione, sporządzić należy taki opis zmian, od czasu wykonania rysunku indykacyjnego zaszły, ażeby takowy umożliwił znamy uwidocznienie tych zmian na rysunku indykacyjnym (§. 26).

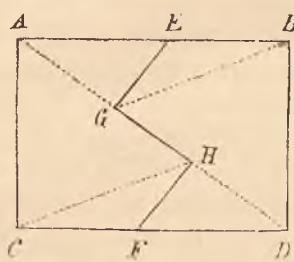
W tym celu zaleca się szczegółowo oznaczenie nowych granic parceli przez podanie odległości ostatecznych krańców jednej lub kilku prostych linij, nową granicę, tworzących, od dwóch w rysunku indykacyjnym uwidocznionych punktów.

I tak, jeżeli np. parcela A, B, C, D

linią E, F na dwie nowe parcele podzieloną została, dość będzie dla oznaczenia na mapie tej nowej linii granicznej, podać odległość punktu E od punktów A i B a punktu F od C i D .

Gdyby jednak linia graniczna na kilka prostych linii miała być podzielona jak np. na linie EG, GH i HF ,

natenczas prócz punktów E i F musiałby być oznaczony także i punkt G podaniem długości linii AG i BG tudzież punkt H podaniem długości linii CH i DH .

W opisie podawać należy długości na podstawie wymiarów przez osoby interesowane dokonanych lub przez nie uznanych, które to wymiary uskutecznić można łańcuchem mierniczym.

Do opisu dołączyć należy szkic objaśniający, w którym uwidocznione będą liczby graniczacych ze sobą parcel.

§. 13.

Jeśli się okaże, że parcela, do katastru wciagnięta, znikła zupełnie w skutek kleski żywiołowej, albo że istnieje jako parcela nie wciagnięta do katastru, albo że przez podział powstały nowe parcele, lub wreszcie, że wpisy odnośnie do liczb konspiracyjnych zabudowań i do rodzaju uprawy innych gruntów w katastrze podane, nie zgadzają się z rzeczywistością, natenczas uwidocznić należy zmiany w spisie nieruchomości.

§. 14.

Nowo wykryte parcele oznaczyć należy liczbą następującą według porządku arytmetycznego po ostatniej liczbie parcelowej katastru.

Jeśli liczba parcel przez podział się powiększyła, nowe parcele oznaczyć należy ułamkami. Jeśli dawna parcela, którą podzielono, była oznaczona liczbą całą, liczba ta stanowić ma licznik ułamka, którym oznaczyć należy wszystkie z podziału powstałe nowe parcele; mianownikami tych ułamków będą liczby szeregu arytmetycznego poczawszy od 1. Jeżeli zatem np. parcela oznaczona liczbą 50 podzielona została na 3 części, oznaczyć należy te nowo powstałe parcele ułamkami, np. $\frac{50}{1}, \frac{50}{2}, \frac{50}{3}$.

Jeżeli zaś dawna parcela była oznaczona ułamkiem, np. $\frac{10}{4}$, natenczas przeprowadzić należy dalszy podział tej parceli w ten sposób, że się oznacza mianowniki nowych ułamków dalszemi liczbami szeregu arytmetycznego idącemi po mianownikach ułamków zawartych w katastrze.

Gdy więc parcela $\frac{10}{4}$ podzielona została później na 3 części, jedną z owych parcel oznaczyć należy ułamkiem $\frac{10}{4}$, dalsze zaś dwie parcele, jeśli ułamki $\frac{10}{5}$ do $\frac{10}{8}$ służą już w katastrze do oznaczenia innych parcel, ułamkami $\frac{10}{9}$, $\frac{10}{10}$.

W oznaczeniu parcel według rodzaju uprawy, jeśli jest potrzebne, zastosować należy terminologię przepisaną w §. 16 ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88).

§. 15.

Wszystkie nowe oznaczenia parcel, uskutecznione w skutek dochodzeń miejscowości a uwidocznione czy to liczbami, czy to podaniem rodzaju uprawy, uważa się będą za tymczasowe póki zgodność z katastrem nie będzie osiągnięta, i będą podane w spisie nieruchomości ujęte w nawias. Nawiasu używać należy i później, ile razy wypadnie oznaczyć podobną tymczasowość.

§. 16.

Zmiany spostrzeżone w dochodzeniach miejscowości pod względem liczby i kształtu parcel katastralnych, jak niemniej opis tych zmian, przydatny do późniejszego sprostowania rysunku indykacyjnego (§. 12), dalej wszystkie zmiany pod względem oznaczenia parcel (§§. 14, 15) należy spisać w taki sposób, ażeby spis ten mógł być udzielony władzom przeznaczonym do sprostowania katastru.

§. 17.

Po ustaleniu liczby, położenia i oznaczenia parcel w posiadaniu jednej i tej samej strony będących, rozciągnąć należy dochodzenie na dalsze szczegóły do zalożenia księgi gruntowej potrzebne (§§. 21, 22 ustaw z dnia 2 czerwca 1874, Dz. u. p. Nr. 88—91, 97, 98).

Pod względem przedmiotów tych dochodzeń przestrzegać należy we wszystkich rozprawach jednego i tego samego porządku, chyba, że dogodniej będzie postąpić inaczej.

§. 18.

Dochodzenia należy prowadzić w sposób najodpowiedniejszy celowi, uwzględniając zarazem przepisy ustaw o zakładaniu ksiąg gruntowych z dnia 2 czerwca 1874 r. (Dz. u. p. Nr. 88—91, 97, 98) w związku z powszechną ustawą o księgach gruntowych z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 95).

§. 19.

Po każdej rozprawie naznaczyć należy w spisie nieruchomości i posiadaczów pozycje, które mają być uważane za załatwione; zarazem należy w razie potrzeby także uzupełnić lub sprostować spis posiadaczów.

Ukończywszy rozprawę z osobami do spisu posiadaczów wciagnietymi, przeprowadzić należy rozprawę co do nieruchomości które w spisie nie są jeszcze oznaczone jako załatwione.

0 Protokołowaniu.

§. 20.

W protokołowaniu rezultatów dochodzeń można powoływać się na zebrane w czynnościach przygotowawczych materiały np. na wymienione §. 4, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia zapiski lub też na arkusz posiadania (§. 22) przed założeniem przygotowany, nie powtarzając zawartych tamże dat, skoro tylko dochodzenia stwierdziły prawdziwość i dokładność tychże. Na inne akta powoływać się należy w taki sposób, aby co do tożsamości miejsca powołanego żadna nie zachodziła wątpliwość, i aby miejsce to dało się łatwo znaleźć.

W każdym zaś razie należy w krótkości wyrazić na jakiej podstawie opierają się wyśledzone w dochodzeniach prawa własności, ograniczenia wolności rozrządzenia i prawa z nieruchomością połączone, tudzież służebności gruntowe, do księgi gruntowej wciągnąć się mające, i na jakiej podstawie opiera się utworzenie ciała hypotecznego. W ten sam sposób namienić należy o wszystkich oświadczeniach stron, stanowiących istotne przyzwolenie.

Jeżeli zarządzone były ścisłejsze faktyczne dochodzenia, wymienić również należy przy protokołowaniu wyniku, podstawy, na których tenże polega.

Skoro strony wyraźnie żądają zaprotokołowania oświadczeń, mających znaczenie prawne, wciągnięcia tychże odmówić nie można.

§. 21.

Można protokołować bądź to na osobnych do każdej rozprawy przeznaczonych arkuszach, które po rozprawach będą ze sobą zeszyte, bądź też spisywać protokół ciągły. I w ostatnim przypadku należy o ile możliwości, mieć staranie, ażeby dochodzenia, w związku z sobą będące, były nieprzerwane w protokole, chociażby się odbywały z przerwami.

Strony podpisać mają każdą tyczącą się ich rozprawę.

Skoro protokół stanie się bardzo obszernym, należy policzbować stronnice, i zaopatrzyć go spisem treści, ułatwiającym znalezienie każdej rozprawy.

Sporządzenie arkuszów posiadania.

§. 22.

Arkusze posiadania należy przygotować podczas dochodzeń miejscowych, o ile to uskutecznić się da bez opóźnienia tych dochodzeń.

Dla tych ciał hypotecznych, co do których prawdopodobnem jest, iż daty, z katastru lub z istniejących już ksiąg publicznych, zaczerpać się mające, nie będą wymagały w ciągu dochodzeń sprostowania lub uzupełnienia, — można je przygotować już w czasie czynności przygotowawczych.

Jeżeli arkusze posiadania nie będą przysposobione przed ukończeniem dochodzeń, sporządzić je należy w siedzibie sądu powiatowego mającego czynić dochodzenia.

§. 23.

Arkuszom posiadania należy nadać formę wykazów hypotecznych, jeżeli jest rzeczą prawdopodobną, że przed otworzeniem księgi gruntowej nie będzie zarzutów przeciwko wpisom które mają być uskutecznione.

Z wyjątkiem tego przypadku, napisać należy na czele pierwszej stronniczy nazwisko posiadacza, z datami do jego osoby się odnoszącymi; na resztę zaś wpisów użyć należy wzorów na karcie stanu majątkowego przepisanych.

Wpisy do arkuszów posiadania należy oddzielać linia poprzeczną, przeciągniętą przez całą stronnicę.

§. 24.

Jeżeli arkusze posiadania składają się z więcej kartek, trzeba je zeszyć aby się nie podarły przez częste używanie.

Takowe należy policzbować i liczby te zamieścić w spisach nieruchomości i posiadaczów.

§. 25.

Arkusze posiadania, które w fascykułach miernej objętości zachowywać należy, jak również resztę aktów tyczących się założenia ksiąg gruntowych, wolno przeglądać tylko pod dozorem upoważnionej do tego osoby.

Sprostowanie rysunku.

§. 26.

Zanim arkusze posiadania wystawione będą na widok publiczny, sprostować należy, jeżeli potrzeba, rysunek indykacyjny, a że sprostowanie wymaga znajomości rzeczy, dokonane być ma przez przysięgłągo geometrę, gdyby zaś takiego nie było, przez innego znawcę pod dozorem sędziego.

Mając sprostować rysunek indykacyjny trzeba linie które mają być sprostowane i liczby parcel, które mają być wymazane, przekreślić małymi kreskami, w poprzek, a nowe linie i liczby parcel gruntowych nakreślić czerwono, zaś liczby parcel budowlanych, czarno.

Gdyby w skutek tych sprostowań powstać mogła niejasność, wykonać należy odnośną część rysunku w powiększonym rozmiarze na próźnej części tegoż lub na osobnej kartce, z wyraźnym uwidoczeniem stosunku położenia do graniczących parcel.

W miejscu które ma być sprostowane odwołać się należy do rysunku powiększonego.

Znoszenie się z władzą katastralną.

§. 27.

Po ukończeniu wszystkich dochodzeń miejscowościowych, wszystkie dostrzeżone zmiany tyczące się dat katastralnych udzielić należy władz, której poruczeniem jest sprostowanie katastru (§. 16) a zarazem wystosować do niej zapytanie, ażali tymczasowe oznaczenia w skutek dochodzeń miejscowościowych przyjęte, nadal zatrzymane być mogą.

Jeżeli władza na to przystanie, przekreślić należy nawiasy, do tymczasowych oznaczeń dodane.

Jeżeli zaś w skutek doniesienia tej władzy okaże się, że trzeba zmienić oznaczenia tymczasowe, natenczas należy tę zmianę uskutecznić w taki sposób, aby to doprowadziło do zgodności z katem.

Korespondencya odnosząca się do wyboru oznaczeń, nie ma jednakże wstrzymywać dalszego toku czynności z założeniem księgi gruntowej połączonych.

Sporządzenie wykazów hipotecznych.

§. 28.

Na wykazy hipoteczne należy używać arkuszy bardzo trwałego papieru, opatrzonych drukowanymi rubrykami, o który postarać się należy według wskaźówek których udziela prezes trybunałów pierwnej instancji.

Każda kartkę i każdą stronnicę karty stanu majątkowego oznaczyć należy literą A, karty własności literą B, kartę cięzarów zaś literą C.

Karta stanu majątkowego.

§. 29.

Karta stanu majątkowego składa się z dwóch części.

Pierwsza część zawiera oprócz napisu, części składowe ciała hipotecznego.

Do drugiej części wpisać należy prawa z ciałem hipotecznem połączone i służebności gruntowe do posiadłości władnacej przywiązane, tudzież należy tu uskutecznić wszystkie wpisy do karty stanu majątkowego przeznaczone. Jeżeli w jednej karcie stanu majątkowego zawartych jest więcej ciał hipotecznych, część tę utrzymywać należy łącznie dla wszystkich.

Obydwie części karty stanu majątkowego mogą być według potrzeby pomieszczone na osobnych kartkach, lub na obydwóch stronnicach jednej kartki, lub też wreszcie na jednej stronnicę kartki.

§. 30.

Jeżeli w karcie stanu majątkowego tylko jedno ciało hipoteczne ma być zamieszczone, należy używać wzoru IV, jeżeli zaś więcej ciał hipotecznych tamże miało być zamieszczone, wzoru V.

W ostatnim przypadku należy umieścić przed każdym ciałem hipotecznem na środku kartki obok nazwy za napis służącej liczbie arabską, którą ciało hipoteczne w wykazie ma być oznaczone.

W razie przeniesienia jednego z tych ciał hipotecznych do innego wykazu, należy w nowym wykazie wpisać dawną liczbę ciała hipotecznego w nawiasie, liczbę zaś dawniejszego wykazu umieścić pod nią w formie ułamka.

Pomiędzy pojedynczymi ciałami hipotecznymi należy pozostawić stosowne miejsce na późniejsze dopiski.

§. 31.

Zwyczajnie każdą parcelę katastralną wpisać należy do pierwszej części karty stanu majątkowego.

Jeżeli jednak więcej parcel katastralnych tworzy razem fizyczną całość np. pole orne, las, łąkę, dom z dziedzińcem i ogrodem, należy je wpisać jako jedną pozycję, liczby zaś parcel umieścić obok siebie w przeznaczonej na to rubryce.

§. 32.

Części składowe ciała hipotecznego, w rozmaitych gminach leżące, przytoczyć należy w pierwszej części karty stanu majątkowego, gminami. Liczby porządkowe parcel mają się w tym razie rozpoczynać dla każdej gminy z osobna. Przed wyliczeniem liczb parcelowych położyć należy nazwę ich gminy i okręgu sądowego.

Dla gmin położonych w obrębie tego sądu powiatowego w którym utrzymuje się ich księgi gruntowa, nie potrzeba wymieniać okręgu sądowego. Po wyliczeniu parcel do jednej gminy katastralnej należących, zostawić należy stosowne miejsce na późniejsze dopiski.

§. 33.

Spis nieruchomości należących do ciał hipotecznych w innej księdze gruntowej zamieszczanych, który do księgi gruntowej ma być wniesiony (§. 33 ustaw z dnia 2 czerwca 1874, Dz. u. p. Nr. 88—91, 97, 98), sporządzić należy według wzoru VI.

Jeżeli do jednej księgi hipotecznej więcej takich spisów ma być wniesionych, oznaczyć je należy liczbami rzymskimi.

§. 34.

Jeżeli po otworzeniu księgi gruntowej w skutek urzędowej czynności hipotecznej zajdzie potrzeba zmiany liczby jakiej parceli lub też odmiennego oznaczenia parcel, lub wreszcie sprostowania mapy, natenczas pod względem tymczasowego oznaczenia, wyszukania stałego oznaczenia, sprostowania mapy i znoszenia się z władzą, której karta podlega, postąpić należy według §§. 14 15, 26, 27, niniejszego rozporządzenia.

§. 35.

Zmianę dat, mieszczących się w rubryce, która zawiera oznaczenie parcel (Numer domu, rodzaj uprawy), uwidocznić należy z urzędu na podstawie doniesienia właściwej władzy także i po założeniu księgi gruntowej na karcie stanu majątkowego, a w razie potrzeby także i na mapie.

Toż samo rozumieć się ma o zmianach, które poczyniono w katastrze pod względem liczb katastralnych, o ile te zmiany w księdze gruntowej przeprowadzone być mogą, nie napotykając na przeskody w stanie hipotecznym.

Przeszkodę taką uważa się za istniejącą wtedy, jeżeli zmiana liczb parcel w katastrze nastąpiła w skutek podziału, który w księdze hipotecznej nie jest przeprowadzony i jeżeli obszar nowo otworzonych parcel nie zgadza się z granicami gruntu, do karty stanu majątkowego, jako osobna pozycja, wpisanego.

Jeżeli taka zmiana w księdze gruntowej przeprowadzić się nie da, zachowywać należy doniesienie władzy katastralnej o tej zmianie obok mapy w urzędzie hipotecznym dopóty, póki nie spełnia się warunki, od których zależy uwidocznienie zmiany w księdze gruntowej.

§. 36.

Skoro do sądu hipotecznego nadjejdzie doniesienie o podziale gruntów w katastrze, natenczas strona, która później poda o hipoteczne dopisanie lub

odpisanie temu podziałowi odpowiednie, może powołać się na daty użyte w tem doniesieniu dla oznaczenia kawałka oddzielić się mającego, a w takim razie nie potrzeba przedstawiać osobnego planu podziału.

Karta własności.

§. 37.

Kartę własności należy założyć według wzoru VII.

W tych przypadkach, gdzie obydwie części karty stanu majątkowego na jednej zmieszcza się stronnicy, karta własności zajmować może drugą stronnicę tej kartki.

Karta cięzarów.

§. 38.

Kartę cięzarów urządzić należy według wzoru VIII.

Karta ta ma mieć najmniej dwie stronnice.

§. 39.

Jeżeli w dochodzeniach miejscowych wykazano, że istnieje służebność gruntowa, ciężąca na ciele hipotecznem, które nie było dotąd wpisane do księgi gruntowej, natenczas przed kartą cięzarów umieścić należy kartkę, opatrzoną rubrykami karty cięzarów, z napisem „Dawne ciężary“ (§. 49) i wciagnąć do niej służebność.

§. 40.

Jeżeli ciało hipoteczne, na którym cięży służebność gruntowa w dochodzeniach miejscowych nowo wykryta, jest do księgi gruntowej wpisane, służebność tę umieścić należy w zwykłej karcie cięzarów.

Służebność która ma być wpisana po cięzarach z urzędu przenieść się mających, będzie wpisana dopiero po otwarciu księgi gruntowej i aż do tego czasu powinna być wykazana w osobnym na to przeznaczonym zapisku.

Przeniesienie wpisów hipotecznych.

§. 41.

Wpisy, które z księgi gruntowej mają być z urzędu przeniesione do nowych wykazów hipotecznych, poznaczać należy liczbami w porządku arytmetycznym z zastosowaniem instrukcji hipotecznej z 12 stycznia 1872 (Dz. u. p. Nr. 5).

Przeniesienie to ma się rozciągać na wszystkie do tego zdatne wpisy, które wciągnięto przed zakończeniem odpowiednich wykazów księgi całkowicie lub częściowo wychodzącej z użytku.

Uzupełnienie wykazów i kart.

§. 42.

Wyznaczając miejsce dla każdej z trzech kart wykazu hipotecznego baczyć należy, ażeby wystarczyło na dłuższy czas.

Gdyby miejsce jednej karty zapełniło się jeszcze przed oprawieniem wykazów hipotecznych, dodać należy stosowną ilość nowych kartek.

Po oprawieniu wykazów hipotecznych, dalszy ciąg karty może być umieszczony w próżnym miejscu na innej kartce tego samego wykazu. Gdy wszystkie kartki jednego wykazu całkowicie już są zapełnione, ciąg dalszy nowych wpisów zamieścić należy w tomie dodatkowym.

Ten dalszy ciąg, dla którego rubryki kart według wzorów do niniejszego rozporządzenia dołączonych przygotować należy, przeznaczonym jest na zamieszczenie wszystkich dalszych tego samego wykazu tyczących się wpisów.

Związek zachodzący między wykazem pierwotnym a ciągiem dalszym tegoż, należy uwidoczyć za pomocą wzmianek tu i tam położonych.

Zewnętrzne wymogi wykazów hipotecznych.

§. 43.

Tworząc wykazy hipoteczne, zatrzymać można arkusze posiadania, w formie wykazów hipotecznych sporządzone, tylko wtedy, jeżeli są wolne od poprawek.

W razie zatrzymania arkusza posiadania, należy liczbę jego przekreślić.

§. 44.

Wpisy, podczas sporządzenia wykazów hipotecznych na każdej stronicy zamieszczone, oddzielić należy od siebie poprzeczną linią, idącą przez całą szerokość kartki.

Karty wykazu hipotecnego, jeżeli składają się z więcej arkuszów, należy zeszyć tak aby się nie podarły przez częste używanie.

§. 45.

Wykazy hipoteczne oznaczyć należy liczbami w porządku arytmetycznym i zachowywać w fascykułach średniej objętości. Liczby zachowywanych w jednym fascykułu wykazów hipotecznych wypisać należy zewnętrz na przykrywadle.

Należy mieć staranie aby zachowywanych w fascykułu wykazów nie rozrzucano w użytkowaniu.

Rejestry.

§. 46.

Gdyby spisy posiadłości i posiadaczów nie mogły być użytymi nadal jako rejesty przedmiotów i osób, należy rejesty te założyć według wzorów dla tych spisów przepisanych z opuszczeniem wszakże rubryki, na liczbę arkuszów posiadania przeznaczonej.

W każdym razie pamiętać należy, aby rejesty zaopatrzone były w podziały, ułatwiające przegląd, niemniej, aby w nich zostawiono tyle próżnego miejsca, iżby prawdopodobnie wystarczyło na dłuższy czas do zamieszczania uzupełnień.

Uzupełnienia i sprostowania rejestrów mają się odbywać bezzwłocznie po uskuteczeniu odnośnych wpisów hipotecznych.

Postępowanie pod względem prostowania wykazów.

§. 47.

Postępowanie celem prostowania wykazów hipotecznych gminy katastralnej rozpoczęć należy o ile możliwości zaraz po założeniu tych wykazów.

Postępowanie to rozpoczęć należy równocześnie dla wszystkich gmin, w których dochodzenia miejscowe odbywały się w tym samym czasie, chyba że szczególne okoliczności co innego zalecają.

Jeżeli w jakiej gminie katastralnej istnieje ciało tabularne, natenczas jego wykaz tabularny poddać należy sprostowaniu równocześnie z wykazem hipotecznym gminy katastralnej, o ile wykaz tabularny z powodu części składowych, leżących w innych gminach, nie musiałby pozostać nieukończonym.

Jeżeli zaś księga gruntowa gminy katastralnej zawiera w sobie ciało hipoteczne, którego niektóre części składowe leżą w innej gminie katastralnej, wykaz hipoteczny, zawierający to ciało hipoteczne uzupełnić należy w każdym razie przed rozpoczęciem postępowania prostującego.

§. 48.

Zgłoszenia się względem stosunków posiadania lub własności [§. 7 a) ustanowiona ustawą z 25 lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 96] zapisywać należy na tej karcie, na której należałoby wykonać wpis odpowiadający żądaniu. Tam również takie zgłoszenia się wykreślać należy.

§. 49.

Na zgłoszenia się mające za przedmiot obciążenie ciała hipotecznego, które nie było jeszcze wpisanem do księgi gruntowej [§. 7 b) ustanowiona ustawą z 25 lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 96] otworzyć należy osobną kartę z napisem „Dawne ciężary” w sposób §-em 39 niniejszego rozporządzenia przepisany, jeżeli to nie stało się już w czasie założenia wykazu hipotecznego. Na tejże karcie zamieszczać należy wszelkie wpisy odnoszące się do dawnych ciężarów.

§. 50.

Zgłoszenia się względem przeniesienia stanu ciężarów w kiedz. gruntowej zawartego, z urzędu następić mającego, zanotować należy w zwykłej karcie ciężarów.

§. 51.

Zgłoszenia się i rozprawy, z takowemi w związku będące, należy zaciągać do spisu odrębnie od dziennika utrzymywanej.

Przegląd toku czynności.

§. 52.

Prezesi trybunałów I instancji mają co kwartał zdawać sprawę o postępie czynności połączonych z założeniem ksiąg gruntowych, sądy zaś hipoteczne o postępie i wyniku sprostowania półrocznicie.

Sprawozdania te należy przedstawiać ministerstwu sprawiedliwości za pośrednictwem sądu krajowego wyższego.

§. 53.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wzór I do §. 4.**Spis nieruchomości*)**

w gminie katastralnej:

Liczba katastralna	Oznaczenie parcelei (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba arkusza posiadania	Liczba wykazu hipotecznego	Uwagi

*) Jeżeli ten spis ma służyć nadal za rejestr przedmiotów (§. 46), należy zmienić napis i napisać: „Rejestr przedmiotów do księgi hipotecznej gminy katastralnej”

Wzór II do §. 4.**Z a p i s k i**

zawierające liczby katastralne parcel każdego posiadacza w gminie katastralnej:

Nazwisko i inne wskazówki do oznaczenia posiadacza służące	Liczby katastralne	Uwaga

Wzór III do §. 4.**S p i s *)**

posiadaczów w gminie katastralnej:

Nazwisko i inne wskazówki do oznaczenia osoby służące	Liczba arkusza posiadania	Liczba wykazu hipotecznego	Uwaga

*) Jeżeli ten spis ma służyć nadal za rejestr osób (§. 46), zmienić należy napis i napisać: „Rejestr osób do księgi gruntowej gminy katastralnej”

Wzór IV do §. 30.**A.**

Liczba wykazu hipotecznego**)

Gmina katastralna*)

(Napis.)

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)

*) W wykazie tabularnym wymienić należy oprócz gminy katastralnej także okręg sądowy.

**) Jeżeli wzór ma służyć za arkusz posiadania, oznaczyć należy liczbę tegoż, literami B. Z. (Besitzbogen Zahl, liczba arkusza posiadania) i zamieścić ją pod miejscem na liczbę wykazu hipotecznego przeznaczonym.

Liczba porządkowa	Wpis

Wzór V do §. 30.**A.**

Liczba wykazu hipotecznego:

Gmina katastralna:

Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)

Napis: Liczba ciała hipotecznego.

Liczba spisu:

Gmina katastralna:

należąca do ciała hipotecznego:

w wykazie hipotecznym:

gminy katastralnej:

okręgu sądowego:

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)

Wzór VII do §. 37.**B.**

Liezba porządkowa	W p i s

Wzór VIII do §. 38.**C.**

Liezba porządkowa	W p i s	zł.	ent.